

Sygn. akt II KO 25/21

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **A. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 300 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2021 r. wniosku Sądu Rejonowego w W. zawartego w postanowieniu z dnia 16 marca 2021 r., sygn. akt II K (...) o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w W.**

UZASADNIENIE

Wystąpienie Sądu Rejonowego w W. zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że nie do pogodzenia z dobrem wymiaru sprawiedliwości – w aspekcie bezstronności i swobody wyrokowania – jest sytuacja, w której sąd właściwy miejscowo według zasad ogólnych miałby rozpoznawać sprawę oskarżonego będąc jednocześnie instytucją pokrzywdzoną przestępstwem stanowiącym przedmiot oskarżenia (zob. następujące postanowienia SN: z 7.04.2006 r., III KO 20/06; z 19.08.2003 r., II KO 33/03, OSNwSK 2003/1, poz. 1716; z 21.04.2004 r., III KO 4/04, OSNwSK 2004/1, poz. 759; z 21.04.2004 r., III KO 7/04, OSNwSK 2004/1, poz. 762; z 19.05.2006 r., IV KO 31/06; z 2.04.2004 r., V KO 13/04, OSNwSK 2004/1, poz. 684; z 17.08.2004 r., V KO 48/04, OSNwSK 2004/1, poz. 1449; z 29.11.2002 r., V KO 54/02; z

15.10.2003 r., IV KO 41/03, OSNwSK 2003/1, poz. 2149; z 8.06.2005 r., IV KO 35/05, OSNwSK 2005/1, poz. 1121).

Taka właśnie sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie, albowiem jednym z potencjalnie pokrzywdzonych czynem oskarżonego A. P. jest Sąd Rejonowy w W. (poz. 397 wykazu pokrzywdzonych), co trafnie dostrzegł Sąd kierujący wystąpienie.

W takim stanie rzeczy Sąd Najwyższy, kierując się dobrem wymiaru sprawiedliwości, na podstawie art. 37 k.p.k. przekazał sprawę tego oskarżonego do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w W.

Z tego względu postanowiono jak w części dyspozytywnej.